T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2016 / 508
KARAR NO : 2016 / 510
KARAR TR : 24.10.2016

ÖZET : Karayolunda meydana gelen trafik kazası nedeniyle uğranılan zararın davalı idarece giderilmesi istemiyle açılan tazminat davasının, 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi gözetildiğinde ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : Z.E.
Vekili : Av. İ.D.
Davalı : Bursa Büyükşehir Belediye Başkanlığı
Vekilleri : Av.E. A., Av.M. A.

O L A Y : Davacı vekili, müvekkiline ait, sürücü A. O.'nın kullandığı 16 … 800 plakalı aracın, yakın çevre yolu Akom istikametinde seyir halinde iken, Doğuş oto arka otoparkı hizasında rögar kapağının açık olması sebebiyle maddi hasarlı trafik kazası meydana geldiğini, araçta hasar oluştuğunu; araçta tamir giderleri yanında değer kaybı meydana geldiğini, tamir süresince kullanılamadığını, maddi zararlarının tahsili için dava açılması zorunluluğunun doğduğunu ifade ederek; fazlaya dair hakları saklı kalmak kaydıyla şimdilik belirsiz alacak davası olarak 10.000. TL maddi tazminatın, olay tarihi olan 11.11.2012'den itibaren işleyecek faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesi istemiyle 15.1.2013 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

(Davacı vekili, 4.2.2014 kayıt tarihli dilekçe ile talebini 250 TL artırmıştır.)

Davalı idarenin talebi üzerine dava S. İletişim Hizmetleri A.Ş.(Eski ünvanı, Tellcom İletişim Hizmetleri A.Ş.)'ne de ihbar edilmiştir.

BURSA 4.ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ: 26.3.2014 gün ve E:2013/42, K:2014/347 sayı ile, "(…) Dava işleteni Ze.El. olan 16 .. 800 plakalı aracın yakın çevre yolu AKOM yönünde seyri sırasında rögar kapağının açık olması sebebiyle meydana gelen maddi hasarın giderilmesine ilişkin tazminat davasıdır.

Davalı Bursa Büyükşehir Belediyesi bir kamu tüzel kişisidir. Kamusal kurallar çerçevesinde faaliyet göstermekte olup eylem ve işlemleri de kamusal niteliktedir ve kamu hizmeti kavramı çerçevesindedir. Dava konusu yol ve hasara sebebiyet verdiği iddia edilen rögar-menhol kapağının bilirkişinin de raporunda açıklandığı üzere Bursa Belediyesi Başkanlığı'nın sorumluluğunda ve bakımının da davalı idarenin idari görevleri arasındadır.

Davalı idarenin sorumluluk alanında bulunan karayolu üzerindeki yapım, bakım ve onarımı sırasında alınması gerekli tedbirlerin alınmaması nedeniyle doğan zararın davacı tarafından tazmininin amaçlanmış olması karşısında idarenin kamu hizmetini yürüttüğü esnada kişilere verdiği zararın ödetilmesine yönelik işbu uyuşmazlık konusu davada, kamu hizmetinin usulüne ve hukuka uygun olarak yürütülüp yürütülmediği, hizmet kusuru veya idarenin sorumluluğunu gerektiren bir husus olup olmadığının tesbiti hususunun 2577 Sayılı İdari Yargılama usulü kanununun 2/1-b maddesi uyarınca görüm ve çözüm yerinin İdari yargı alanına girdiği anlaşıldığından mahkememizin görevsiz olması nedeniyle HMK 114/b ve 115/2 maddeleri uyarınca dava şartı noksanlığı nedeniyle usulden reddine dair aşağıdaki şekilde hüküm kurmak gerekmiştir.

HÜKÜM : Yukarıda açıklanan gerektiririci nedenlerle ;

1-Davanın 2577 Sayılı İdari Yargılama usulü kanununun 2/1-b maddesi uyarınca görüm ve çözüm yerinin İdari yargı alanına girdiği anlaşıldığından mahkememizin görevsiz olması nedeniyle HMK 114/b ve 115/2 maddeleri uyarınca dava şartı noksanlığı nedeniyle usulden REDDİNE(…) karar vermiş; temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 17.Hukuk Dairesince 4.7.2014 gün ve E:2014/11551, K:2014/10629 sayı ile onanan karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu defa, aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

Bursa 3. İdare Mahkemesi, 29/07/2015 gün ve E:2015/613, K:2015/871 sayı ile, davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15/1-b maddesi uyarınca süre aşımı yönünden reddine karar vermiş; itiraz edilmesi üzerine Bursa Bölge İdare Mahkemesi Birinci Kurulu; 5.11.2015 gün ve E:2015/2437, K:2015/2832 sayı ile, "(…) 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi gözetildiğinde bakılan dava; davalı idarenin yapımı, bakımı, işletilmesi ile görevli ve sorumlu ve üzerinde meydana gelen engel ve tehlikeleri ortadan kaldırmakla yükümlü olduğu bir karayolunda meydana gelen kazadan doğan zararın tazmini isteminden kaynaklanmakta olup, bu nedenle de 2918 sayılı Kanun'dan doğan bir sorumluluk davası niteliğindedir.

Bu bağlamda uyuşmazlığın görüm ve çözümünde anılan Kanun'un yukarıda aktarılan 110. maddesi uyarınca adli yargının görevli olduğu sonucuna ulaşıldığından; davanın 2577 sayılı Kanun'un 15/1-a maddesi uyarınca görev

yönünden reddi gerekirken süre aşımı nedeniyle reddine dair kararın bozulması gerekmiştir.

Açıklanan nedenlerle; itirazın kabulü ile Bursa 3. İdare Mahkemesinin 29.07.2015 tarih ve E:2015/613, K:2015/871 sayılı kararının BOZULMASINA, 2577 sayılı Yasanın 45.maddesi 4.fıkrasında yer alan ek cümle hükmü uyarınca yukarıda yapılan açıklamalar çerçevesinde görev hususunda karar verilmek üzere dosyanın adı geçen Mahkemeye gönderilmesine…" karar vermiştir.

Bursa 3.İdare Mahkemesi: 4.2.2016 gün ve E:2015/1537, K: 2016/102 sayı ile, Mahkemelerinin 29/07/2015 gün ve E:2015/613, K:2015/871 sayılı kararının Bursa Bölge İdare Mahkemesinin 05/11/2015 gün ve E:2015/2437, K:2015/2832 sayılı kararı ile kesin olarak bozulması üzerine dava dosyasını yeniden inceleyerek, "(…)2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi gözetildiğinde bakılan dava; davalı idarenin yapımı, bakımı, işletilmesi ile görevli ve sorumlu ve üzerinde meydana gelen engel ve tehlikeleri ortadan kaldırmakla yükümlü olduğu bir karayolunda meydana gelen kazadan doğan zararın tazmini isteminden kaynaklanmakta olup, bu nedenle de 2918 sayılı Kanun'dan doğan bir sorumluluk davası niteliğindedir.

Bu bağlamda; uyuşmazlığın görüm ve çözümünde anılan Kanun'un yukarıda aktarılan 110. maddesi uyarınca adli yargı görevli bulunmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15/1-a bendi uyarınca davanın görev yönünden reddine…" karar vermiş; itiraz edilmesi üzerine, Bursa Bölge İdare Mahkemesi (Birinci Kurulu): 17.5.2016 gün ve E:2016/667, K:2016/704 sayı ile, "(…) 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. Maddesinin 1. fıkrasında; adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendisine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı merciinin, davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varması halinde, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvuracağı ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteleyeceği; aynı maddenin 5791 sayılı Yasayla değişik 2. fıkrasında ise, yargı merciinin, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyasını da temin ederek, gerekçeli başvuru kararı ile birlikte dava dosyalarını Uyuşmazlık Mahkemesine göndereceği hükmüne yer verilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden; davacı tarafından, aynı istemle açılan davanın, Bursa 4.Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 26/03/2014 tarih ve E:2013/42 sayılı kararı ile "uyuşmazlığın çözümünün idare mahkemesine ait olduğu" gerekçesiyle usulden reddedildiği, bu kararın Yargıtay 17. Hukuk Dairesi'nin 04/07/2014 tarih ve E:2014/l 1551, K:2014/10629 sayılı kararı ile onandığı ve görev ret kararının 08/09/2014 tarihinde kesinleşmesi üzerine, Bursa 3. İdare Mahkemesi'nde bakılan davanın açıldığı; İdare Mahkemesi tek hakimince, yukarıda metnine yer verilen 2247 sayılı Yasanın 19. maddesi uyarınca, uyuşmazlığı çözmekte Sulh Ceza Mahkemesinin görevli olduğu sonucuna ulaşılması nedeniyle, görevli mahkemenin belirlenmesi için, Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulması gerekirken, davanın görev yönünden reddine karar verildiği anlaşılmaktadır.

Bu durumda, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunda belirlenen usul hükümleri gözetilmeksizin verilen itiraza konu tek hakim kararında hukuka uygunluk görülmemiştir.

Nitekim, Danıştay Onbeşinci Dairesinin 11/06/2015 gün ve E:2014/8931, K:2015/3948 sayılı kararında; daha önce adli veya askeri yargı yolunda görev yönünden reddedilen uyuşmazlıklarda, idari yargı yerlerinde olumsuz görev uyuşmazlığı yaratmaya ilişkin olarak uygulanması gereken usul hakkında aynen yukarıdaki gibi değerlendirme yapılmıştır.

Her ne kadar; itiraza konu kararda, "adli yargının görevsizlik kararının kesinleşmesi sebebiyle 2247 sayılı Yasanın 19. maddesi uyarınca, görevli mahkemenin belirlenmesi için, Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulması gerekmekte ise de, 2577 sayılı Yasanın 45/4 maddesi uyarınca Bölge İdare Mahkemelerinin usûle ilişkin verdikleri kararların kesin nitelikte olduğu" değerlendirilerek, uyuşmazlık mahkemesine başvurulmaksızın görev ret hükmü kurulmuş ise de, söz konusu kesinlik durumu, davayı süre aşımı nedeniyle reddeden mahkeme kararının itiraz dışındaki kanun yollarına ilişkin olup, bozma kararının gerekçesi doğrultusunda davayı görev yönünden değerlendirmesi gereken mahkemenin adli yargının görevsizlik kararının kesinleştiğini tespit eden mahkemenin, 2247 sayılı Yasanın 19. maddesi uyarınca, görevli mahkemenin belirlenmesi amacıyla Uyuşmazlık Mahkemesine başvurmasına engel bir durum söz konusu değildir.

Açıklanan nedenlerle; davacı itirazının kabulü ile Bursa 3.İdare Mahkemesi tek hakimince verilen 04/02/2016 gün ve E:2015/1537, K:2016/102 sayılı kararın BOZULMASINA, 2577 sayılı Yasanın Geçici 8. maddesi uyarınca halen uygulanabilir olan (6545 sayılı Kanun ile yapılan değişiklikten önceki şekliyle) 45. maddesinde yer alan ek cümle hükmü uyarınca görevli mahkemenin belirlenmesi için 2247 sayılı Yasanın 19. maddesi kapsamında Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulması hususunda karar verilmek üzere dosyanın adı geçen mahkemeye gönderilmesine…" karar vermiştir.

BURSA 3.İDARE MAHKEMESİ: 23.6.2016 gün ve E:2016/843 sayı ile, "(…) Anayasa'nın 125. maddesinin son fıkrasında, idarenin kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlü olduğu kurala bağlanmış; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2/1-b. maddesinde, idari eylem ve işlemlerden dolayı hakları ihlal edilenler tarafından açılan tam yargı davaları, idari dava türleri arasında sayılmıştır.

Buna göre idare personelinin dikkatsizlik ve tedbirsizliği sonucu oluşan kişisel kusura değil de, zararın kamu hizmetinin yürütülmesi sırasında doğduğu nedeniyle idarenin hizmet kusuruna dayanılmış olması karşısında, kamu hizmeti yürüten davalı idarelerin hizmeti yürüttüğü sırada kişilere verdiği zararın tazmini istemiyle açılan davada, olayda kamu hizmetinin yöntemine ve hukuka uygun olarak yürütülüp yürütülmediğinin, hizmet kusuru veya başka nedenle idarenin sorumluluğu bulunup bulunmadığının saptanmasını gerektirmektedir. Bu hususların saptanması ise idare hukuku ilkelerine göre yapılabileceğinden, 2577 sayılı Yasa'nın 2/1-b maddesi kapsamında bulunan tam yargı davasının görüm ve çözümünde idari yargı yerlerinin görevli olduğu açıktır.

Buna karşın, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 13/1. maddesinde "Karayolunun yapımı, bakımı, işletilmesi ile görevli ve sorumlu bütün kuruluşlar, karayolu yapısını, trafik güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmakla

yükümlüdür." hükmü ile 14. maddesinde " Karayolu yapısı ve trafik işaretleri ile ilgili olarak;

a-Karayolu yapısı üzerine, trafiği güçleştirecek, tehlikeye sokacak veya engel yaratacak, trafik işaretlerinin görülmelerini engelleyecek veya güçleştirecek şekilde bir şey koymak, atmak, dökmek, bırakmak ve benzeri hareketlerde bulunmak,

b-Karayolu yapısını, trafik işaretlerini ve karayoluna ait diğer yapı ve güvenlik tesislerini, üzerlerine yazı yazarak, çizerek veya başka şekillerde bozmak, yerlerini değiştirmek veya ortadan kaldırmak, Yasaktır.

Meydana gelen tehlike ve engeller, ilgili kuruluşlar ve zabıtaca ortadan kaldırılır, bozukluk ve eksiklikler yolun yapım ve bakımından sorumlu kuruluşça derhal giderilir, zarar karşılıkları ve masrafları sorumlulara ödetilir…." hükmüne, yine aynı Kanun'un 19.01.2011 tarih ve 27820 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Kanun'un 14. maddesi ile değişik 110. maddesinde ise "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dâhil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fikra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır.

Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir." hükmüne yer verilmiştir.

Bakılan davanın; davacıya ait 16 … 800 plakalı aracın, 13.11.2012 tarihinde A. O. yönetiminde yakın çevre yolu AKOM istikametinde seyir halinde iken davalı idare sorumluluğunda bulunan rögar kapağının açık olması sebebiyle karıştığı maddi hasarlı trafik kazasından dolayı uğranıldığı ileri sürülen (fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla) 10.000 TL maddi zararın, kaza tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte davalı idarece tazminine karar verilmesi istemiyle anlaşılmaktadır.

Dolayısıyla, yukarıda açıklanan nedenler ve 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi gözetildiğinde bakılan dava; davalı idarenin yapımı, bakımı, işletilmesi ile görevli ve sorumlu ve üzerinde meydana gelen engel ve tehlikeleri ortadan kaldırmakla yükümlü olduğu bir karayolunda meydana gelen kazadan doğan zararın tazmini isteminden kaynaklanmakta olup, bu nedenle de 2918 sayılı Kanun'dan doğan bir sorumluluk davası niteliğindedir.

Bu bağlamda; uyuşmazlığın görüm ve çözümünde anılan Kanun'un yukarıda aktarılan 110. maddesi uyarınca adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmaktadır.

Diğer yandan; Bursa 4. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 26/03/2014 gün ve E:2013/42, K:2014/347 sayılı kararının kesinleşme şerhi bulunan bir örneğinin dava dosyasında mevcut olduğu ve UYAP sistemi üzerinden de ulaşılmasının da mümkün olduğu, anılan kararın ayrıca Mahkemesinden temin edilmesi için ara kararma hükmedilmemesinin, makul sürede yargılama ilkesi uyarınca da uygun olduğu kanaatine varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle; davanın adli yargının görev alanına girdiği sonucuna varıldığından, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Bursa 4. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine, dosya incelemesinin Uyuşmazlık Mahkemesi'nce karar verilinceye kadar ertelenmesine…" karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 24.10.2016 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemece, ekinde adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin davada adli yargı, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın ise idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, karayolunda meydana gelen tek taraflı trafik kazasında uğranılan zararın davalı idarece giderilmesi isteminden ibaret bulunan tazminat davasıdır.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 1. maddesinde, Kanunun amacının karayollarında can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlayacak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemek olduğu; "Kapsam" başlıklı 2. maddesinde, bu Kanunun trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri bunların uygulamasını ve denetlenmesini ilgili kuruluşları ve bunların görev, yetki ve sorumluluk, çalışma usulleri ile diğer hükümleri kapsadığı ve bu kanunun karayollarında uygulanacağı; 10. maddesinde, yapım ve bakımdan sorumlu olduğu yolları trafik düzeni ve güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmanın, gerekli görülen kavşaklara ve yerlere trafik ışıklı işaretleri, işaret levhaları koymak ve yer işaretlemeleri yapmanın Belediye Trafik birimlerinin görev ve yetkileri arasında olduğu belirtilmiştir.

Öte yandan 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 günlü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Yasanın 14. maddesiyle değişik 110. maddesinde "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dahil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fikra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır.

Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer

mahkemesinde de açılabilir"; Geçici 21. maddesinde de "Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz" denilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden; davacıya ait olup, dava dışı A.O.'nın kullandığı 16 … 800 plakalı aracın, 13.11.2012 tarihinde yakın çevre yolu AKOM istikametinde seyir halinde iken, davalı idare sorumluluğunda bulunan rögar kapağının açık olması sebebiyle karıştığı maddi hasarlı trafik kazasından dolayı uğranıldığı ileri sürülen (fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla) 10.000 TL maddi zararın, kaza tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte davalı idarece tazminine karar verilmesi istemiyle dava açıldığı anlaşılmıştır.

2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrasının iptali istemiyle Bursa 3.Asliye Hukuk Mahkemesi ve Batman 2.Asliye Hukuk Mahkemesince yapılan itiraz başvuruları üzerine konuyu inceleyen Anayasa Mahkemesi, şu gerekçesi ile anılan kuralı Anayasaya aykırı görmemiş ve iptal istemini oy birliğiyle reddetmiştir: "… Anayasa Mahkemesi'nin daha önceki kimi kararlarında da belirtildiği üzere, tarihsel gelişime paralel olarak Anayasa'da adli ve idari yargı ayırımına gidilmemiş ve idari uyuşmazlıkların çözümünde idare ve vergi mahkemeleriyle Danıştay yetkili kılınmıştır. Bu nedenle, genel olarak idare hukuku alanına giren konularda idari yargı, özel hukuk alanına giren konularda adli yargı görevli olacaktır. Bu durumda, idari yargının görev alanına giren bir uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevlendirilmesi konusunda kanun koyucunun mutlak bir takdir yetkisinin bulunduğunu söylemek olanaklı değildir. Ancak, idari yargının denetimine bağlı olması gereken idari bir uyuşmazlığın çözümü, haklı neden ve kamu yararının bulunması halinde kanun koyucu tarafından adli yargıya bırakılabilir. İtiraz konusu kural, trafik kazasında zarar görenin asker kişi ya da memur olmasına, aracın askeri hizmete ilişkin olmasına veya olayın hemzemin geçitte meydana gelmesi durumlarına göre farklı yargı kollarında görülmekte olan 2918 sayılı Kanun'dan kaynaklanan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görüleceğini öngörmektedir. İtiraz konusu düzenlemenin gerekçesinde de ifade edildiği gibi, askeri idari yargı, idari yargı veya adli yargı kolları arasında uygulamada var olan yargı yolu belirsizliği giderilerek söz konusu davalarla ilgili olarak yeknesak bir usul belirlenmektedir. Aynı tür davaların aynı yargı yolunda çözümlenmesi sağlanarak davaların görülmesi ve çözümlenmesinin hızlandırıldığı, bu suretle kısa sürede sonuç alınmasının olanaklı kılındığı ve bunun söz konusu davaların adli yargıda görüleceği yolunda getirilen düzenlemenin kamu yararına yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Öte yandan, 2918 sayılı Kanun'da tanımlanan Karayolu şeridi üzerindeki araç trafiğinden kaynaklanan sorumlulukların, özel hukuk alanına girdiği konusunda bir tartışma bulunmamaktadır. İdare tarafından kamu gücünden kaynaklanan bir yetkinin kullanılması söz konusu olmadığı gibi, aynı karayolu üzerinde aynı seyir çizgisinde hareket eden, bu nedenle aynı tür risk üreten araçlar arasında özel-kamu ayırımı yapılmasını gerektiren bir neden de yoktur. Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kural Anayasa'nın 2.,125. ve 155. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir…" (Any. Mah.nin 26.12.2013 tarih ve E.2013/68, K.2013/165 sayılı kararı; R.G. 27.3.2014, Sayı: 28954, s.136-147.)

Anayasa'nın 158 inci maddesinin son fıkrasında "Diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında, Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır." denilmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin yukarıda gerekçesine yer verilen kararı, yasa koyucunun idari yargının görevine giren bir konuyu adli yargının görevine verebileceğine, dolayısıyla 2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrası ile öngörülen, bu Kanun'dan doğan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görülmesi düzenlemesinin Anayasa'ya aykırı bulunmadığına dair olup, esas itibariyle görev konusunda verilmiş bir karardır ve Anayasa'nın 158 inci maddesi uyarınca, başta Mahkememiz olmak üzere diğer yargı organları bakımından da uyulması zorunlu bir karar mesabesindedir.

Bu durumda, 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi ile Anayasa Mahkemesi'nin işaret edilen kararı gözetildiğinde, bahsi geçen Kanun maddesinin karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzeninin sağlanarak trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri kapsadığı ve Kanunun, trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri, bunların uygulanmasını ve denetlenmesini, ilgili kuruluşları ve bunların görev yetki ve sorumlulukları ile, çalışma usullerini kapsadığı, dolayısıyla oluşan trafik kazası nedeniyle açılacak sorumluluk davalarının görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu; meydana gelen zararın tazmini istemiyle açılan bu davanın da adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Bursa 3.İdare Mahkemesi'nin başvurusunun kabulü ile, Bursa 4.Asliye Hukuk Mahkemesi'nin görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Bursa 3.İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Bursa 4.Asliye Hukuk Mahkemesinin 26.3.2014 gün ve E:2013/42, K:2014/347 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 24.10.2016 gününde, Üye Süleyman Hilmi AYDIN'ın KARŞI OYU ve OY ÇOKLUĞU İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri NECİPOĞLU	Ali ÇOLAK	Yusuf Ziyaattin CENİK	Alaittin Ali ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi AYDIN	Mehmet AKBULUT	Yüksel DOĞAN

KARŞI OY

Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 28.09.2015 gün ve E:2015/580 K:2015/592 sayılı kararında belirtmiş olduğum düşünce doğrultusunda sayın çoğunluğun görüşüne katılamıyorum. 24.10.2016

ÜYE
Süleyman Hilmi AYDIN